

Mike Whitney: NA ŘADĚ JE ČÍNA

- CZ24 News | 3. března 2023

USA/ČÍNA: Ukrajina je prvním ohniskem velkého mocenského boje mezi Spojenými státy a Čínou. Po letech přesouvání svého průmyslu do míst s nízkými mzdami po celém světě USA neustále ztrácejí podíl na trhu ve prospěch rychleji rostoucí a vynalézavější Číny.

Podle většiny odhadů předstihne čínská ekonomika Spojené státy do roku 2035 a v té době bude Peking v mnohem lepší pozici pro formování mezinárodních obchodních vztahů způsobem, který bude podporovat jeho vlastní zájmy. S růstem přichází i moc a toto pravidlo bude jistě platit i pro Čínu. Čína se stala průmyslovou velmocí, která se nachází v samém epicentru nejlidnatějšího a nejrychleji rostoucího regionu na světě. Právě z tohoto důvodu Spojené státy zahájily řadu provokací na ostrově Tchaj-wan a v Jihočínském moři. Spojené státy se vzdaly veškeré naděje, že nad Čínou zvítězí prostřednictvím konvenční volné tržní soutěže. Místo toho USA plánují vojensky zasáhnout proti Číně v zoufalé snaze vyčerpat její zdroje, získat širší podporu pro hospodářské sankce a izolovat Čínu od jejích regionálních obchodních partnerů. Je to riskantní a rušivý plán, který by se mohl spektakulárně vymstít, ale Washington postupuje bez ohledu na to. Mandaríní americké zahraniční politiky a jejich globalističtí spojenci se nesmíří s výsledkem, v němž bude Čína největší a nejsilnější ekonomikou světa. Tento článek je převzat z webu China Macro Economy:

Podle nejnovější prognózy ekonomů z Goldman Sachs je Čína na nejlepší cestě ukončit dlouhé působení Spojených států na pozici největší světové ekonomiky, a to přibližně do roku 2035.

Nový odhad je o 10 let pozdější, než investiční banka předpovídala v roce 2011. Ekonomové Kevin Daly a Tadas Gedminas však uvedli, že potenciální růst v Číně je stále výrazně vyšší než v USA.

Čína již překonala většinu rozdílů oproti americkému HDP, uvedli ve zprávě zveřejněné v úterý a dodali, že čínský hrubý domácí produkt vzrostl z 12 % amerického v roce 2000 na necelých 80 %.

Podle zprávy, která předpovídá, jak bude vypadat světová ekonomika do roku 2075, bude roční hospodářský růst Číny v letech 2024 až 2029 činit přibližně 4 procenta, zatímco v USA 1,9 procenta.....

Daly dodal, že dalším důvodem pro revizi desetiletého období, kdy se čínská ekonomika stane jedničkou, je mimořádná síla amerického dolaru v posledních deseti letech... Podle zprávy se však síla amerického dolaru vůči čínskému jüanu v nadcházejícím desetiletí pravděpodobně sníží, což poskytne Číně větší prostor k předstihu USA.

Zpráva rovněž předpokládá, **že v příštích 30 letech se váha světového HDP přesune více do Asie** a že pět největších světových ekonomik v roce 2050 budou tvořit Čína, Spojené státy, Indie, Indonésie a Německo.“ ([„Čínský HDP překročí USA kolem roku 2035, tedy o několik let později, než se původně očekávalo, předpovídá Goldman Sachs“](#),,, China Macro Economy)

Financionalizace americké ekonomiky samozřejmě výrazně ovlivnila vyhlídky Ameriky do budoucna. Vzestup Wall Street vedl k nespočtým podvodům s dluhovými pákami, které obohatily hrstku

bohatých bankéřů a zároveň odklonily biliony kapitálu do neproduktivních činností. Absence jakékoliv koherentní průmyslové politiky zároveň vyvolala útěk desítek tisíc podniků a továren, které se přesunuly do zemí, jež nabízejí nekonečnou nabídku levné pracovní síly. Problémem samozřejmě je, že narůstající chyby v politice nakonec vedou k poklesu produktivity, což umožňuje jiným, ambicióznějším zemím zaplnit prázdné místo. **Stručně řečeno, čínský zázrak lze z velké části přičíst financializaci a krátkozrakým politikám, které umožnily americkým korporacím přesunout svá průmyslová odvětví jinam, místo aby jim poskytly pobídky k tomu, aby zůstaly v Americe.** Sečteno a podtrženo: Čínská ekonomika předstihuje Spojené státy a tuto situaci nemůže zvrátit nic jiného než jaderná válka.

V posledních týdnech se v médiích neustále objevují negativní zprávy o Číně a předvídatelné útoky na prezidenta Si Ťin-pchinga. Američané toto představení viděli již mnohokrát a měli by mít jasno v tom, co znamená. **Démonizace zahraničních vůdců je vždy prvním krokem k válce. Média vedla útok proti Saddámovi, Kaddáfimu, Miloševičovi, Putinovi a bezpočtu dalších. Nyní je na imperiálním mušce čínský Ťin-pching.** Jména se mění, ale proces zůstává stejný. Provokace, sankce a pomluvy se již začaly hromadit, i když jsou Američané s vymytými mozky vedeni za nos k dalšímu krvavému konfliktu.

Pokud dojde k válce mezi oběma zeměmi, ekonomické důsledky budou zcela jistě katastrofální. Uvažte na chvíli, kolik amerických a evropských společností by konflikt mezi USA a Čínou vážně zasáhl. Zde je výňatek z článku na serveru Registration China:

Koncem roku 2020 bylo v Číně registrováno celkem 1 040 480 zahraničních společností, oficiální údaje poskytlo ministerstvo obchodu (MOFCOM).... Podle oficiálních údajů bylo v Číně do konce roku 2018 založeno celkem 961 000 podniků se zahraniční účastí (FIE), přičemž skutečné využití zahraničního kapitálu činilo 2,1 bilionu USD..... Výsledky ukazují, že počet podniků se zahraničními investicemi se v roce 2021 stále zvyšuje.... („[Kolik zahraničních společností v Číně?](#)“, GWBMA).

1 milion společností v zahraničním vlastnictví v Číně? To je prostě ohromující.

A jak tyto společnosti generují své zisky?

Zisky generují prodejem svých výrobků lidem doma. Podívejte se na tento úryvek ze staršího článku na NBC News, který vysvětluje, jak to funguje:

Pokud se Spojené státy rozhodnou uvalit na Čínu cla, Čen řekl, že nejvíce by to jistě odnesly americké společnosti působící v Číně, které tvoří více než 60 % čínského vývozu do Spojených států. „Nakonec,“ řekl Chen, „je to Amerika, kdo se musí přizpůsobit“.

Zatímco někteří analytici předpovídali, že Čína brzy začne nechávat jüan zhodnocovat, Čenův rozhovor ilustroval skutečnost, že v Číně existuje silná lobby, která se revalvací brání. Jedním z důvodů, proč by revalvace byla pro Čínu nebezpečná, je podle Čchena skutečnost, že ziskové marže čínských vývozců jsou malé – pohybují se v rozmezí 1,7 až dvou procentních bodů. („Čínský ministr obchodu: V obchodní válce mohou nejvíce ztratit USA“ NBC News).

Americké společnosti... tvoří více než 60 procent čínského vývozu do Spojených států“? Je to možné? Jinými slovy, americké společnosti, které přesunuly své podniky do Číny, vydělávají na mnoha stejných lidech, které propustily, aby dosáhly větších zisků.

A zároveň zisky pro hostitelskou zemi (Čínu) činí pouhých 1,7 procenta; sotva to stačí na to, aby se jim to vyplatilo. Neočekávaný zisk mají nadnárodní společnosti, nikoli Čína. Proč je tedy Čína obviňována ze snižování amerického podílu na světové produkci? Jak uvedla Bartholomewová v časopise The American Prospect před několika lety:

Čínská politika se v posledních dvou desetiletích řídila zájmy nadnárodních korporací a tyto globální firmy měly z mnoha čínských politik prospěch. Počínaje několika desetiletími to byla hrstka exportní elity - mezi nimi Boeing, Motorola a GE - kdo přesvědčivě argumentoval Bushově, Clintonově a Bushově-jnr. administrativě, že ekonomickým zájmům USA by posloužilo, kdyby pouze tyto společnosti měly přístup k čínskému spotřebiteli..... Dnes samozřejmě vidíme výsledek takového uvažování. V důsledku celosvětové hospodářské krize se američtí pracovníci ocitli bez práce a bez penzijních fondů.

Na přání nadnárodních společností se sídlem v USA se Washington zasazoval o zájmy korporací, které se maskovaly za volný obchod. („[Velká průmyslová čínská zed'](#)“, Carolyn Bartholomew, The American Prospect).

Otázkou tedy je, zda neobviňujeme Čínu z politiky, kterou prosadily mocné korporace a jejich plutokratičtí šéfové?

Rozhodně to tak vypadá. A pokud tomu tak je, pak můžeme předpokládat, že snaha Washingtonu o válku není poháněna obavami, ekonomika které země bude větší než ekonomika ostatních, ale odporem čínské vlády vůči politickému vměšování a machinacím zahraničních oligarchů. To je to, o co ve skutečnosti jde. Miliardářské elity se chtějí vetřít do politického aparátu stejně jako státy na celém Západě, ale komunistická vláda to nedovolí. Podívejte se na tento úryvek z článku, který napsal autor Ron Unz před více než deseti lety:

Vzestup Číny se jistě řadí mezi nejvýznamnější světové události posledních 100 let.... a čínská ekonomika je připravena překonat tu naši ještě před koncem tohoto desetiletí.

Během tří desetiletí do roku 2010 dosáhla Čína snad nejrychlejšího trvalého tempa hospodářského rozvoje v dějinách lidského druhu, přičemž její reálná ekonomika vzrostla mezi lety 1978 a 2010 téměř čtyřicetinasobně. V roce 1978 byla americká ekonomika patnáctkrát větší, ale podle většiny mezinárodních odhadů Čína nyní překoná celkový ekonomický výkon Ameriky již za několik let.

Navíc drtivá většina nově vytvořeného čínského ekonomického bohatství připadla obyčejným čínským dělníkům, kteří se během jediné generace dostali od volů a jízdních kol až na pokraj automobilů. Zatímco průměrné americké příjmy téměř čtyřicet let stagnovaly, příjmy v Číně se každé desetiletí téměř zdvojnásobily, přičemž jen za posledních deset let vzrostly reálné mzdy dělníků mimo zemědělský sektor přibližně o 150 %.

Zpráva Světové banky nedávno upozornila na obrovský pokles míry chudoby ve světě v letech 1980

až 2008, kritici však poznamenali, že více než 100 procent tohoto poklesu pochází pouze z Číny: počet Číňanů žijících ve velké chudobě klesl o pozoruhodných 662 milionů, zatímco počet chudých ve zbytku světa ve skutečnosti vzrostl o 13 milionů.

Jen za posledních deset let Čína zčtyřnásobila svou průmyslovou produkci, která je již srovnatelná s americkou.

Na pozadí pozoruhodného čínského pokroku představuje Amerika většinou velmi chmurný obraz. Za posledních 40 let velká většina amerických pracujících zaznamenala stagnaci nebo pokles reálných příjmů.

Rozklad ústavní demokracie

Ústředním tématem knihy Proč národy selhávají je, že politické instituce a chování vládnoucích elit do značné míry určují ekonomický úspěch či neúspěch zemí. Jestliže většina Američanů již po desetiletí nezaznamenává prakticky žádné ekonomické zisky, možná bychom se měli na tyto faktory podívat v naší vlastní společnosti.

Naše extraktivní elity

Pokud parazitické elity řídí společnost podle „extraktivního“ principu, je hlavním rysem masivní tok vytěženého bohatství směrem nahoru bez ohledu na jakékoli protichůdné zákony nebo předpisy. V Americe jistě došlo k obrovskému nárůstu oficiálně tolerované korupce, protože náš politický systém se stále více konsolidoval ve stát jedné strany ovládaný jednotnou mediální plutokracií.

Média a akademické orgány společnosti představují smyslový aparát a centrální nervový systém jejího politického těla, a pokud jsou informace, které poskytují, vážně zavádějící, hrozící nebezpečí mohou hnisat a růst. Média a akademická obec, které jsou vysoce zkorumpované nebo nepoctivé, představují smrtelné národní nebezpečí..... Americký informační systém vlastní společnosti je mnohem zdatnější a zkušenější v utváření reality podle potřeb podnikatelských a vládních představitelů a právě tento úspěch působí naší zemi obrovské škody.

Musíme uznat, že Richard Lynn, významný britský vědec, již deset let správně předpovídá, že globální nadvláda národů evropského původu se rychle blíží ke svému konci a v dohledné budoucnosti pochodeň lidského pokroku a světového vůdcovství nevyhnutelně přejde do čínských rukou.“ ([„Vzestup Číny pád Ameriky; Která supervelmoc je více ohrožena svými „extrakčními elitami“](#)), Ron Unz, The American Conservative.

Vskutku prozíravá slova, ale vzhledem k hluboké polarizaci a politické dysfunkci západních demokracií ne zcela nečekaná. Pokud podobné rozdělení existuje i v Číně, rozhodně není pro člověka zvenčí patrné. Objektivní kritik vidí zemi, která byla dlouho potlačována a jejíž výbušná energie byla obrátě využita vládnoucím orgánem, který vyvedl téměř 800 milionů lidí z chudoby (což je bezprecedentní a historický úspěch) a zároveň vytvořil sociálně sjednocující cíl (iniciativa Pásmo a cesta), který slouží jako společná vize budoucnosti.

Bidenova administrativa je odhodlána potlačovat Čínu ve snaze udržet její převahu ve světovém řádu. Washington však nemá žádný velkolepý infrastrukturní plán v hodnotě několika bilionů dolarů, který by sloužil jako náhrada za čínský projekt Pásmo a stezka. Washington vlastně nemá vůbec žádnou vizi budoucnosti. To, co Washington nabízí, je další století sankcí, změn režimů a válek. Pro svět by bylo mnohem lepší, kdyby Čína mohla pokračovat ve svém rozsáhlém projektu globální integrace bez hrozby amerických zásahů, vměšování a násilí. Bidenův tým má bohužel na mysli jiné

věci.

AUTOR: Mike Whitney

ZDROJ: [1](#) / [2](#)

Překlad: Admin Nekorektní TOP-CZ